Een dak vol beloftes (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Bram het oude schoolgebouw kocht, waarschuwde iedereen hem dat het een bodemloze put zou worden. Het dak lekte, de ramen sloten niet en de tuin was een wildernis. Toch zag hij mogelijkheden. Het gebouw lag op een helling met uitzicht over de rivier, en de zon scheen er van 's ochtends vroeg tot laat in de avond. Precies dat wilde hij gebruiken.

Zijn plan was ambitieus: het hele dak vol zonnepanelen, een gemeenschappelijke keuken beneden en vier kleine woningen erboven. De gemeente reageerde voorzichtig positief, maar vroeg om cijfers. Bram huurde een adviseur in die drie weken lang rekende. Uit haar berekeningen bleek dat de opbrengst aanzienlijk hoger zou uitvallen dan bij een gewoon huis. Het verschil met vergelijkbare projecten in de regio was zelfs statistisch significant, zei ze er droogjes bij.

De presentatie voor de buurt vond plaats in de oude gymzaal. Bram had zich netjes gekleed en veel te lang aan zijn tekst gewerkt. Bij de dia met de kostenraming raakte hij even de draad kwijt, omdat een oudere man achterin hardop begon te lachen. Toch herstelde hij zich. Hij vertelde eerlijk over zijn twijfels, en de mensen merkten dat hij oprecht was. Aan het einde van de avond hadden zich twaalf buren opgegeven om mee te helpen. Iemand had koffie meegenomen en morste meteen de halve kan over de tafel, wat de sfeer opvallend losser maakte.

De verbouwing begon in maart. Het regende bijna elke dag, en de aarde rond het gebouw veranderde in modder. Bram waarschuwde iedereen om voorzichtig te lopen, maar toch uitgleed de timmerman op de tweede ochtend over een natte plank. Gelukkig brak hij niets. De ladders moesten voortdurend verplaatst worden, omdat de grond aan de achterkant zo sterk helde dat niets recht bleef staan. Aan de zuidelijke zijde van het gebouw was de ondergrond steviger, dus daar begonnen ze uiteindelijk.

In de zomer stonden de eerste panelen op het dak. Bram klom naar boven en ging op de nokbalk zitten. Zijn blik gleed over de daken van het dorp tot aan de rivier, waar kinderen aan het zwemmen waren. Beneden in de tuin waren twee buren bezig een oude glijbaan te schuren, die iemand van een gesloten speeltuin had meegenomen. De kinderen zouden hem in september mogen uitproberen.

Een jaar later kwam een journalist langs voor een artikel. Hij vroeg Bram of hij ooit spijt had gehad. Bram dacht lang na en zei toen dat hij vooral geleerd had hoeveel tijd alles kost. De rest, vond hij, was eigenlijk vanzelf gegaan.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29175

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2029